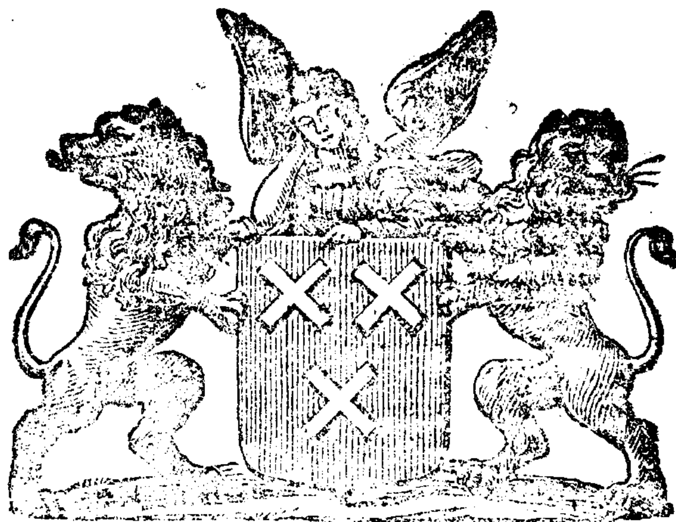
No. 91.

BREDASCHE Staat-, Letterkundig- Nieuws- COURANT, en Wetenschappelijk Blad

Dingsdag den 16 April.

Een woord over den Franschen volksgeest met betrekking tot onze zaken.

Nooit heeft de Fransche natie haren trotschen en heerschzuchtigen aard openlijker aan den dag gelegd, dan in de tijden, die wij beleven. Wij zeggen met nadruk de Fransche NATIE. Want wanneer men niet aan *Frankrijk*, maar aan *Frankrijk's* regering de rampen toeschrijft, welke uit dat broeinest van boosheid over *Europa* gekomen zijn en nog dreigen te komen: dan ziet men de zaak niet geheel juist in. De persoonlijke karakters van LODEWIJK XIV. en NAPOLEON hebben zeker jammerlijke uitwerkselen gehad: maar nooit zouden die veroveraars, voor *Europa* zoo gevaarlijk zijn geweest, zoo hunne heerschzucht niet had overeengestemd met den woelzieken geest der natie, welke zij regeerden. Of derhalve eene Nationale Conventie of een Keizer, de zoogenoemde Jesuieten van KAREL X of de barricadeurs van Julij de teugels van het gebied in handen hebben, is van minder gewigt, dan de kracht van den volksgeest, om of den persoonlijken wil der regenten mede te sleepen of zich door denzelven te laten leiden. Veel bezorgdheid moet in dat opzigt de tegenwoordige gesteldheid der gemoederen in *Frankrijk* bij geheel *Europa* wekken, maar bij ons *Nederlanders* in 't bijzonder, en wanneer wij over de noodzakelijkheid willen oordeelen van ons te onderwerpen aan de eischen van *Frankrijk* en het daarmede verbonden *Engeland*, of wel te volharden in onzen wederstand, moeten wij ook de gesteldheid niet voorbijzien van den geest der menigte in *Frankrijk.* Terwijl de *Franschen* zich stoutweg beroemen durven, dat ROUSSIN door eene enkele verklaring, de *Franschen* tot lotbeschikkers van het Oosten heeft gemaakt (*les arbitres des destinées de l'orient*), dat TALLEYRAND te *Londen* de draden in handen heeft, waarmede hij de geheele diplomatie, als Marionnetten, beweegt naar hunnen wil, gaan de tooverwoorden van groote natie, van wetgevers in alle vakken van beschaving, van onoverwinlijke legers, van onverwelkelijke krijgslaurieren van mond tot mond. De stelling dat de *Rhijn* de natuurlijke grensscheiding van *Frankrijk* is, hebben zij sedert meer dan twee eeuwen door geweld van wapenen trachten door te drijven. Doch dit is thans niet genoeg. Ook aan de zijde van *Italie* moeten de grenzen ruimer genomen en beter bepaald worden (1), en welhaast zullen zij beweren, niet te mogen rusten, zoo zij niet met LODEWIJK XIV kunnen zeggen: » Er zijn voor ons geene *Pyreneën* meer."

Er is op dit oogenblik niets, wat den indringenden aard der *Franschen* zoo zeer belemmert als de houding van het Nederlandsche volk. Onze pogingen om overal nationaliteit en zelfstandigheid aan te kweeken, dreigen evenzeer Fransche zeden, Fransche denkbeelden, Fransche modes buiten te sluiten, als de door ons toegejuichte volharding onzer regering de Fransche veroveringsplannen in den weg staat. Om deze hinderpalen voor hunnen woelzieken geest uit den weg te ruimen, worden tweeërlei middelen in 't werk gesteld, opruijing tot tweedragt in ons midden, en verachting van onze natie buitenslands. Om dit laatste doel te bereiken, worden zelfs in de *Contes* en *Nouvelles*, welke thans een voornaam gedeelte der Fransche letterkunde uitmaken, Hollandsche karakters in een verachtelijk daglicht voorgesteld. (2)

Tot eene proeve van de ligtzinnige, maar tevens hatelijke wijze, waarop over ons Vaderland in *Frankrijk* wordt geredeneerd, zullen wij eenig verslag geven van een vertoog, in het laatste nommer van een Militair Tijdschrift (3) geplaatst en ten opschrift hebbende: *Aanmerkingen over het beleg van het kasteel van Antwerpen in December* 1832; *door den Luitenant-Generaal* ALLIX.

De schrijver begint met op te merken, dat de belegering van het kasteel van *Antwerpen* uit drie verschillende oogpunten kan worden beschouwd, uit een politiek, een technologisch en uit een strategisch oogpunt. Wij voor ons meenden dat elke belegering op die wijze kon en behoorde beschouwd te worden, maar dat, door de bijzondere omstandigheden, waarin de citadel verkeerde, de strategische beschouwing hier genoegzaam geheel wegviel. De Generaal begreep het anders, en heeft juist het strategisch oogpunt, zooals hij het verstaat, gekozen. Maar wij hebben ons verwonderd over de zonderlinge denkbeelden, welke de Generaal van Strategie schijnt te hebben, daar zijne geheele beschouwing nederkomt op het uiten van de stelling, dat in plaats van de citadel, men *Staats-Vlaanderen*, *Zeeland* en *Noord-Braband* had moeten wegnemen. Hoe dit te doen – ja, daar spreekt de Generaal geen woord van; maar hij tracht alleen de ongerijmdheid te betoogen van de stelling, dat de Hollanders meester zouden zijn van de rivier-monden, en om dit te doen, begint hij, als wilde hij de zaak van den grond af ophalen, op de volgende wijze:

» *Toen de 7 Provinciën hare vrijheid en hare onafhankelijk-*
» *heid wonnen tegen de vervolgingen van de dynastie van*
» *Karel V, was de bevolking genoodzaakt zich te bergen in*
» *de lagunen en moerassen, welke zich gevormd hebben en*
» *bestaan aan de monden van de Schelde, de Maas en den*
» *Rhijn. Op dezelfde wijze waren de Italianen in een an-*
» *der tijdperk in de noodzakelijkheid om zich te bergen in*
» *de moerassen van Venetië. De overeenkomst is volkomen.*"

Wij moeten hier onze lezers herinneren, dat de stichting van *Venetië* zich aldus heeft toegedragen. Toen in de vijfde eeuw *de Hunnen* onder aanvoering van den beruchten ATTILA in *Italie* vielen en alles te vuur en te zwaard verwoestten, namen de bewoners van de provincie *Venetië* de vlugt naar de nabij gelegene onbewoonde eilandjes. Deze eilandjes, naderhand vereenigd, zijn vooral door den aanbouw op het eiland *Rialto* in het jaar 809, het magtige *Venetië* geworden. En nu vragen wij, welke overeenkomst er bestaat tusschen den oorsprong van de stad *Venetië* en den toestand van ons Vaderland tijdens den opstand tegen *Spanje?* Heeft dan toen eerst onze natie haar aanwezen gekregen? of bestond zij niet reeds lang te voren, maar nog niet tot één ligchaam vereenigd? Had zij niet reeds toen als handeldrijvend volk eene aanmerkelijke hoogte bereikt? Waren *Holland*, *Zeeland* en *Friesland* niet reeds toen bloeijende en handelrijke gewesten? Waartoe dan deze ongepaste vergelijking? Vraagt gij nog? — om den oppervlakkigen Franschman verachting in te boezemen voor een land, 't welk hij houden moet voor eene aanslibbing van *Frankrijks* rivieren, waarvan de verovering te eeniger dage niet anders te beschouwen zijn zal, dan als eene regtmatige bezitneming. Er behoort inderdaad veel domheid of veel onbeschaamdheid toe om te kunnen schrijven, wat hier de Generaal ALLIX heeft nedergesteld. In welk *Abrégé* of *Beautés de l'Histoire des Pays-Bas* toch de Generaal gelezen heeft, dat de bevolking der aloude zeven provinciën genoodzaakt is geweest voor de Spanjaarden zich te bergen in de moerassen? Een krijgsman, die op dien toon spreken kan over de heldhaftige verdedigers van *Leyden* en *Alkmaar*, van *Haarlem* en *Maastricht*, verloochent die edelmoedigheid, welke men gewoon is in den Franschen militair zoo hoog op te vijzelen.

De Generaal zegt nu nog met een woord, dat gelijk *Holland* en *Venetie*, beide omdat zij midden in het water lagen, zoo handelrijk geworden zijn, zoo ook beiden hunnen luister hebben verloren; en, zich nu alleen tot *Holland* bepalende, zegt hij van den *Rhijn*, de *Maas* en de *Schelde:*

» *Deze rivieren, die onmetelijke rijkdommen in Holland*
» *voeren, hebben Holland noodwendig tot een bij uitstek*
» *handeldrijvend volk gemaakt.*"

Zonder den invloed te miskennen, welken de ligging van ons land aan rivieren gehad heeft op de ontwikkeling van den handelgeest in onze natie, moeten wij echter opmerken, dat het hier gezegde, den toestand van ons land weder in een verkeerd daglicht plaatst. Het is de Zee, waardoor de grootheid van onzen handel is voortgekomen. Reeds ten tijde van de *Romeinen* dreven de bewoners dezer landen over Zee handel met *Engeland.* In het Edict op de Zeezaken van MAXIMILIAAN en FILIPS, grootvader en vader van KAREL V (dus lang voor den tijd toen wij ons in moerassen moesten gaan bergen, waardoor volgens den Generaal ALLIX onze handel-grootheid ontstaan is) wordt gezegd, dat *de Koopmanschap is het principaalste fundament van Holland, Zeeland, Friesland — aan dewelke geen goed, profijt, of nut kan toekomen, dan door toedoen van de Zee.* Zeehandel en Zeevaart zijn de elementen geweest van onzen nationalen rijkdom. Maakt de Zee ontoegankelijk voor ons, en onze handel is verloren. Stopt de rivieren aan haren oorsprong, dan nog zal de Hollandsche vlag in *Straat-Davids* en in *Indië*, in *Japan* en in *Amerika* verkondigen, dat de Hollandsche Mercuur zijn staf nog niet gebroken heeft gezien. En deze verkeerde voorstelling van den Generaal ALLIX; zoo zij niet uit gebrek aan kennis is voortgekomen, vraagt men, waartoe zij de strekking heeft? Om den oppervlakkigen Franschman tot deze redenering te brengen: de Hollanders zijn alles verpligt aan hunne rivieren; die rivieren komen grootendeels uit *Frankrijk*, ergo, *Holland* bestaat door de genade van *Frankrijk.*

Twijfelt men aan de bedoeling van den Schrijver? hooren wij hem verder:

(1) Er is dezer dagen te *Parijs* een geographisch werk uitgekomen *Du Duché de Savoie, suivi de considerations sur la position militaire de ce duché et sur la necessité de porter les frontières de la France au Mont-Cenis et au petit St. Bernard, les seules limites naturelles entre cette puissance et l'Italie.*

(2) Zoo komt onder anderen in een der laatste nommers van de *Europe Litteraire* een ijzingwekkend verhaal voor, van het lot eens Hollandschen planters in *Suriname*, waarin deze met al de kleuren van den afschuwlijksten wreedaard wordt voorgesteld.

(3) *Journal des Sciences Militaires*, *Mars* 1833.

» *Die havens* (van Holland) *zijn niets anders dan algemeene sta-*
» *pelplaatsen voor den handel van het Noorden en voor alle*
» *koopwaren en voortbrengselen van het menschelijk vernuft. Die*
» *havens behooren niet aan Holland; zij behooren aan den*
» *Europeschen handel, en Holland is niets anders, dan een zee-*
» *prefect, belast met het onderhoud en de bewaring der havens,*
» *voor een Salaris en schadevergoeding naar billijkheid. Holland*
» *moet weten, dat noch de Schelde, noch de Maas, noch de*
» *Rhijn, noch eenige van derzelver nevenstroomen haar toebe-*
» *hooren; dat zij toebehooren aan de volken, waar die rivieren*
» *haren oorsprong hebben, en wier grondgebied zij doorstroomen.*"

Het zal wel niet noodig zijn hierop eenige commentariën te maken, en wij zouden ons schamen voor onze Lezers, indien wij hun de *gallimathias* en bespottelijke argumenten, welke op de aangehaalde woorden volgen, gingen opdisschen. Dit alleen willen wij aanmerken, dat de Generaal telkens op dit thema terugkomt, dat de rivieren behooren aan de landen waar zij ontspringen, en dat het Hollandsch grondgebied aan de rivieren behoort waarvan het eene aanslibbing is.

Het heugt ons nog, dat NAPOLEONS minister van binnenlandsche zaken openlijk deze zelfde taal voerde (1) en dat weinige maanden daarna onze inlijving in *Frankrijk* bij keizerlijk decreet werd besloten (2). Men moet evenwel niet gelooven, dat wij aan de woorden van den generaal ALLIX zoo veel gewigt hechten, als aan die van NAPOLEONS minister, die reeds wist waartoe zijne taal de gemoederen moest voorbereiden. Maar de generaal zou zoo niet schrijven, indien hij niet wist bijval te zullen vinden bij zijne kameraden; en wij mogen het er veilig voor houden, dat de woorden, waarmede hij besluit, de gedachte en wensch bevatten van een groot gedeelte van het Fransche leger. Zie hier dezelve:

» *Frankrijk* beschouwt het vraagstuk uit een veel verhevener oog-
» punt van hooge staatkunde. Sedert *Belgie* eenen afzonderlij-
» ken en onafhankelijken (?) staat vormt, zijn *Belgie* en *Frank-*
» *rijk* bondgenooten, die elkander niet kunnen ontberen; en
» die verbindtenis kan niet hecht en duurzaam zijn, dan door
» wel begrepene gemeenschappelijke belangen. De vrijheid van
» de *Schelde* is voor *Belgie* een beginsel van leven of dood.
» *Frankrijk* moet dus *Belgie* in deszelfs goed regt ondersteunen
» en eischen dat de *Schelde* vrij zij. Het gevolg van hetgeen
» ik zeg, is, dat de expeditie in *Belgie* op het einde van 1852
» haar wezenlijk doel geheel en al heeft gemist; het is eene
» expeditie, welke geheel van nieuws af aan moet begonnen
» worden, en ik herhaal, dat zoo lang *Belgie* niet in het be-
» zit is van de beide oevers der *Schelde* en van de eilanden
» aan hare uitwatering, het Hollandsch-Belgische vraagstuk nooit
» zal opgelost zijn. Om deze oplossing op eene krachtdadige en
» zekere wijze tot stand te brengen, moet *Frankrijk*, met of
» zonder de hulp van *Engeland*, in alle de behoorlijke vormen,
» niet een militair speelgoed, maar wel een degelijken oorlog
» aan *Holland* aandoen, opdat *Holland* zich herinnere, dat alle
» wateren hunnen loop hebben. Laat er dan van komen wat
» er wil."

Ziedaar eene bijdrage tot staving van hetgeen wij beweren, dat de geest der Fransche natie eene strekking heeft ten onzen verderve. Die geest wordt op allerlei wijze, door velerlei middelen, opgewonden, en is, of zal weldra sterk genoeg zijn, om geene Regering te dulden, welke haren wil niet aan den volkswil ondergeschikt maakt. Men moet derhalve, en hiertoe moest voornamelijk onze redenering dienen, niet vergeten, dat onder de tegenwoordige omstandigheden, de erkenning van *Belgie* eenen vijand voor onze poorten brengt, die op onzen ondergang loert, en dat eene zoogenoemde schikking onzer zaken niet alleen den drukkenden toestand behoort op te heffen, waaronder wij gebukt gaan, maar ook genoegzame waarborgen in zich dient te bevatten, dat die vijand ons niet vroeg of laat kome bespringen en vernielen. Mogten toch zij dit bedenken, die van *toegeven*, *toegeven* spreken, en meenen, dat hiermede het vaderland te redden is!

LATERE BERIGTEN DER COURANT,
van Zondag en Maandag 14 *en* 15 *April*,
behelzende de jongste *Belgische* en *Fransche* Nieuwstijdingen en *Beursprijzen.*

BELGIE.

BRUSSEL, den 13den April.

De tante der koningin, prinses *Adelaïde*, van de prinsessen *Maria* en *Clementina* en den hertog *van Nemours* vergezeld, is gisteren namiddag in onze stad aangekomen.

— *l'Emancipation* houdt heden het volgende over de verandering van ministers: » Er loopen onderscheiden geruchten opzigtelijk het ministerie; men spreekt van demissien, van gedeeltelijke verandering en zelfs van eene geheele ontbinding. Hetgeen wij er van weten komt ons niet stellig genoeg voor om in bijzonderheden te treden. Wij vergenoegen ons derhalve deze geruchten slechts aan te halen en te wachten tot de gebeurtenissen ons nader inlichten, omtrent hetgeen er werkelijk al of niet van aan is. — De overige bladen houden niets naders omtrent de ministeriele verandering.

— Met het aanleggen van het kamp in de nabijheid van Maldeghem is een begin gemaakt; omtrent 5000 man infanterie en eene batterij artillerie, moeten hetzelve tegen den 1sten Mei betrekken.

— In de positie van de belgische flotille op de Schelde is eene kleine verandering gekomen; eene der kanonneerbooten ligt als voorpost tusschen de forten St. Maria en St. Philippe gestationneerd; de beide brigantijnen liggen steeds voor Antwerpen en de drie weder herstelde hollandsche kanonneerbooten in de bassins geankerd.

— De gewezen kolonel van het korps pompiers te Gent *van de Poele*, van wien reeds lang de spraak ging, dat hij tot militairen kommandant dier plaats was benoemd geworden, is den 11den dezer werkelijk als zoodanig geïnstalleerd.

— Uit het Luxemburgsche schrijft men; dat het garnizoen der vesting eene verandering zoude ondergaan; het 39 en 40ste pruissische regiment van linie, had bevel gekregen zich gereed te houden om naar Maintz te vertrekken, terwijl de in laatstgemelde plaats liggende 37 en 38ste regimenten naar Luxemburg zouden gaan.

— De *Moniteur* behelst een artikel ter beantwoording van hetgeen de *Courrier* gezegd had, over de moeijelijkheid die men ondervond om tot den koning te naderen of denzelven verzoeken te doen; hij beschuldigt genoemd dagblad van de klagten deswegens met eene onvergefelijke ligtvaardigheid te hebben opgenomen; doch zoekt tevens, als ter waarschuwing van het publiek, om geene vruchtelooze moeite te doen en als 't ware van openbare audientien afkeerig te maken, het nutteloze van dergelijke audientien te betoogen. De *Courrier* antwoordt nu, dat het gevoelen von den *Moniteur* in dezen hem weinig raakt; het was hem maar te doen geweest om verklaringen van het officieel blad; wat de zaak zelve betrof, men moest weten, dat hij tegenwoordig meer tegen, dan voor het stelsel der koninklijke audientien was. In een geregeld gouvernement – is thans de meening van den *Courrier* – moest de koning als koning niemand ontvangen, en als bijzonder persoon was hij vrij te ontvangen of af te wijzen wie hij wil.

— Verscheiden onzer kooplieden hebben, als gebreveteerde hofleveranciers, de borden daarvan reeds voor hunne woningen aangeslagen. Men merkt op dat de schoenmaker van den koning der Nederlanden ook den koning der Belgen schoeit. — *Leve de ligue! leve de koning!* roept een onzer bladen hierbij uit.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 11den April.

De kamer van afgevaardigden heeft eindelijk gisteren de voorbereidende discussie over de aanklagt van den heer *Viennet* ten einde gebragt. De belangrijkste vragen, welke in deze zitting moesten beslist worden, waren: welke de meerderheid zoude zijn die tot eene schuldig-verklaring zoude kunnen besluiten, en op hoedanige wijze de straf zoude worden bepaald. Te vergeefsch heeft de oppositie hare uiterste pogingen aangewend om te verkrijgen, dat men voor 't minst aan 't beginsel, dat bij de tegenwoordige algemeene strafwet is aangenomen, en waarbij tweederden der stemmen tot eene veroordeeling vereischt worden, getrouw zoude blijven; het voorstel der commissie, hetwelk de eenvoudige meerderheid als voldoende wilde beschouwd hebben, heeft in weerwil van den hevigsten tegenstand de overhand behouden. Over de strafbepaling zal met geslotene brieven gestemd worden, zoodanig echter, dat wanneer, nadat tweemaal de stemmen zijn opgenomen, geen beslissende meerderheid zich voor eenige straf vereenigt, alsdan eene derde stemming uitsluitend over de beide bepalingen, die de betrekkelijke meerderheid hadden, zal geopend worden, en definitievelijk tusschen deze zal beslissen.

Het gouvernement schijnt ernstig beducht te zijn geweest, dat de woelingen, die sints eenen geruimen tijd onder de zoogenaamde liberale partij zijn opgemerkt, en waarvoor men zich niet zonder reden ongerust gemaakt heeft, in de behandeling dezer zaak, die zoo naauw met de eerste beginsels van openbare vrijheid en grondwettige waarborgen in verband staat, nieuw voedsel zouden verkrijgen, en welligt tot eene uitbarsting zouden komen. De gewone politie en de militaire magt hebben immers beide alle mogelijke voorzorgen genomen, om de geringste beweging, die men onder de bevolking bespeuren mogt, met nadruk te keer te gaan; de wachtposten zijn verdubbeld en de meest bezochte straten, worden onophoudelijk door patrouilles doorkruist. Het vermoeden dat de partij der republikeinen het voornemen heeft, om nog eenmaal eene poging tot onverwerping van het bestuur te beproeven, wordt overigens merkelijk versterkt, door het berigt, dat men in onderscheidene departementen reeds voor eenige dagen het gerucht verspreidde, dat ernstige onlusten in de hoofdstad waren uitgebarsten. Onwillekeurig is men geneigd dit gerucht als eene voorspelling te beschouwen, even als die van den heer *Lafayette* bewaarheid is, toen hij in de vorige week, bij de discussie over de wet van toezigt over vreemde uitgewekenen in de kamer van afgevaardigden durfde zeggen, dat men weldra ook jegens de slagtoffers der duitsche dwingelandij, even als jegens de Polen, Italianen en Spanjaarden, de pligten der gastvrijheid zoude hebben te vervullen.

De overigens onverwachte gebeurtenissen te Frankfort hebben ook alhier tot vrij drukke conferentien, tusschen den minister van buitenlandsche zaken en de onderscheidene gezanten aanleiding gegeven. Aan den generaal *Guilleminot*, die met eene bijzondere zending naar Karlsruhe is vertrokken, zijn, zoo men zegt, nadere instructien gezonden, welke hem, als buitengewoon gezant bij de Duitsche bondsvergadering, ernstige vertoogen tegen alle willekeurige maatregelen zouden voorschrijven. Met dit laatste stemt intusschen weinig overeen het vrij geloofwaardig berigt, dat het gouvernement aan de burgerlijke en militaire autoriteiten in de oostelijke departementen gelast heeft, om de vlugtelingen zoo veel mogelijk van het Fransche grondgebied te weren, en de Duitsche uitgewekenen van de grenzen te verwijderen.

---

(1) *La Hollande n'est réellement qu'une partie de la France, ce pays peut se definir en disant qu'il est l'alluvion du Rhin, de la Meuse et de l'Escaut.* Zie Moniteur van 15 Decembre 1809.

(2) 9 Julij 1810.

— Volgens den *Messager* is een buitengewoon agent van het ministerie van buitenlandsche zaken naar Konstantinopel vertrokken, wiens instructiën den last inhouden, om aan de Porte en aan *Mehemed*-Ali eenige voorwaarden van schikking, geheel verschillende van die, welke door den admiraal *Roussin* zijn gewaarborgd, voor te stellen.

— De fondsen waren heden (11 *April*) genoteerd: de 5 pCt. kont. 100,90; op tijd 101; de 3 pCt. kont. 77; op tijd 77,05; Nap. renten kont. 90,80; op tijd 91; Sp. perpet. kont. en op tijd 71½; 3 pCt. 42⅞; Cortes, 14½.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 15den April.

Uit 's Hage meldt men, dat Z. M. vrijdag avond de voorbereiding en gisteren het H. Avondmaal heeft bijgewoond.

De reis van Z. M. en der verdere koninklijke familie naar *Amsterdam* zal woensdag aanstaande voortgang hebben. Kort daarna zal Z. K. H. de Prins *van Oranje*, naar men verzekert, naar het hoofdkwartier terugkeeren, werwaarts Z. K. H. de Erfprins Zijnen Doorluchtigen Vader zal vergezellen.

— Het hof heeft heden voor veertien dagen den ligten rouw aangenomen wegens het overlijden, op den 7den dezer te Berlijn, van Z. D. H. Prins *Anton Radziwill*, koninklijk Pruissisch stadhouder van het groot-hertogdom Posen.

— Men verzekert dat het antwoord van de Engelsche en Fransche regeringen op de onlangs door den heer *Dedel* ingeleverde nota het onderwerp heeft uitgemaakt van de kabinetsvergaderingen welke in den loop der vorige week zijn gehouden. In dat antwoord wordt voornamelijk aangedrongen op het verleenen van volmagten aan den heer *Dedel* tot het sluiten van een eind-verdrag met de twee genoemde mogendheden. Het wordt daarbij voorgesteld alsof de nog hangende geschilpunten, als voornamelijk die nopens de Schelde en het Sijndikaat, van geheel ondergeschikt belang zijn en de Nederlandsche regering zich dus als 't ware van zelve moet gedrongen gevoelen een eindverdrag te sluiten, met voorbijziening van voornoemde geschilpunten. Het lijdt wel geen twijfel of in het wederantwoord door onze regering hierop gegeven, zijn de gronden ontvouwd, welke het sluiten van een definitief tractaat in den zin der hoven van Frankrijk en Engeland, verhinderen, alsmede de ongegrondheid der stelling, dat het vraagpunt der Schelde, waaraan thans dat van het zoo wederregtelijk embargo en de gevangenschap onzer dapperen te St. Omer geknoopt is, alsmede de kwestie van het Am. Sijndikaat en meer anderen, van zoo ondergeschikt belang zijn, als die hoven het *thans* willen doen voorkomen.

— De belgische berigten van gisteren behelzen geen nieuws van bijzonder aanbelang. *l'Indépendant* vermeldt dat de gewezen minister *de Theux*, die daags na de jongste zitting van de afgevaardigden naar zijn landgoed was vertrokken, te Brussel teruggekomen was en eergisteren een lang onderhoud met vorst *Leopold* had gehad, waaruit sommigen wilden opmaken dat men hem met de zamenstelling van een nieuw ministerie wilde belasten. De minister van buitenlandsche zaken, *Goblet*, is vrijdag naar Doornik vertrokken; volgens *l'Union* zou deze met meer ernst dan zijne ambtgenooten van justitie en binnenlandsche zaken, *Lebeau* en *Rogier*, op zijne demissie aandringen. — De brusselsche bladen laten verder niet onopgemerkt wederom voorbijgaan dat bij de komst der fransche prinsessen te Brussel vrijdag ll., even als onlangs bij de komst van de fransche koningin, de fransche vlag van de openbare gebouwen nevens de belgische wapperde. De *Courrier* noemt zulks thans eene hoogstbelagchelijke gemaaktheid. Hetzelfde blad behelst voorts het uittreksel uit een handels brief, naar hij zegt door een der voornaamste huizen te Brussel ontvangen, waarin voorkomt, dat het Engelsche kabinet van Petersburg antwoord bekomen had op de depeches voor veertien dagen met een courrier aan keizer *Nicolaas* gezonden; de keizer gaf bij dit antwoord te kennen dat hij gezind was de onderhandelingen omtrent de hollandsche-belgische kwestie te hervatten, zoodra de belgische gevangenen weder in vrijheid zouden zijn gesteld en het bevel tot opheffen van het embargo en der blokkade was gegeven. Deze nog slechts bij weinige personen bekende tijding had op de beurs tot eenige speculatiën aanleiding gegeven.

— Berigten uit Berlijn tot den 10den dezer houden dat Z. K. H. Prins *Albert* en deszelfs Gemalin (Prinses *Marianne*) den 12den dezer van daar naar 's Hage zouden vertrekken; de Prins zou, naar men verzekerde, van daar eene reis naar Engeland ondernemen. Voorts wordt uit Berlijn gemeld, dat de Russische geheimraad en kamerheer, graaf *von Matuszewitz* uit Londen aldaar aangekomen was, en van daar naar Petersburg was afgereisd de onlangs insgelijks uit Londen aangekomen Turksche gezant *Mehemed-Namik*-Pacha, en naar Dresden Z. H. Prins *Peter van Oldenburg*, generaal in Russische dienst.

— Berigten uit Odessa tot den 19den houden, in dat aldaar den vorigen dag was aangekomen het smaldeel van den schout-bij-nacht *Kumani*, bestaande uit drie linieschepen, een fregat van 60 stukken en twee transportschepen. Men meende dat ook deze schepen naar Konstantinopel bestemd waren. Den 17den was van Odessa de stoomboot *de Neva* naar die hoofdstad teruggekeerd.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 12den April.

De kamer van afgevaardigden heeft zich gisteren met het ontwerp van wet bezig gehouden waarbij bepaald wordt dat de in- en uitgaande regten op de granen, tot eene nadere herziening van het tarief, op denzelfden voet als bij de wet van 15 april van het vorige jaar, zullen worden geheven. In weerwil van eenigen tegenstand, vooral van de zijde der afgevaardigden uit de zuidelijke en westelijke departementen is deze voordragt met eene groote meerderheid goedgekeurd. Voorts is in deliberatie gebragt en artikelsgewijze aangenomen een ander ontwerp, waarbij aan het bestuur een nieuw krediet tot ondersteuning der vreemde uitgewekenen over dit jaar wordt verleend. Bij de algemeene discussie over dit onuitputtelijk onderwerp, heeft de minister van binnenlandsche zaken eenen onlangs genomen maatregel, volgens welken zoodanige uitgewekenen, wien door eene volkomene amnestie het terug keeren in hun vaderland vrijstaat, geene ondersteuning voortaan zouden genieten, verdedigd, en voorts gezegd dat, hoezeer het lot dier vreemdelingen in 't algemeen erbarming verdiende, de edelmoedigheid echter in deze te ver konde gedreven worden, en vele onder hen inderdaad geen ander doel hadden, dan om ook in Frankrijk en elders het gezag, dat hen beschermde, omver te werpen. Slechts weinige uren te voren was immers bij den minister het berigt ontvangen, dat 390 uitgewekenen hun depot hadden verlaten en zich over Zwitserland naar Duitschland hadden begeven, buiten eenigen twijfel om aldaar de onlangs mislukte poging te ondersteunen. Eindelijk heeft het ministerie in deze zitting het ontwerp van wet, waarbij de gemeenteraden zouden worden georganiseerd, terug genomen, omdat daarin eenige veranderingen noodzakelijk waren geworden, en voorts de behandeling tot eene volgende bijeenkomst zoude moeten worden verschoven.

— De ministeriele dagbladen maken heden en zoogenaamd memorandum publiek, hetwelk door het Fransch ministerie aan de kabinetten der overige groote mogendheden, ten aanzien der oostersche aangelegenheden zoude zijn overhandigd. In dit uitgebreid stuk wordt een zeer uitvoerig verslag gegeven van alle de onderhandelingen die vooral door tusschenkomst van den zaakgelastigden en den consul te Alexandrien, van het begin van den strijd met beide partijen door Frankrijk zijn gevoerd. De slotsom hiervan is dat het gouvernement steeds door bemiddeling getracht heeft eene schikking te bewerken, en daar zulks niet gelukte, steeds het voornemen heeft te kennen gegeven, om zich voor het behoud van het Ottomanisch rijk, des noods, met de wapenen in de bres te stellen. Dat alzoo de admiraal *Roussin* slechts deze beginselen en het doel zijner instructiën heeft gevolgd bij toen hij zijne komst te Konstantinopel, door buitengewone omstandigheden gedrongen, eene overeenkomst heeft gewaarborgd, welke voorzeker de Porte niet nadeelig is. Aan dien waarborg getrouw zal men wel is waar zoo lang mogelijk den weg eener minnelijke schikking trachten te volgen, doch indien zulks te vergeefsch wordt bevonden zal men ernstig en des noods met geweld de bedoelde overeenkomst doen eerbiedigen, tot welk einde de Fransche konsul in Egypte reeds de noodige instructiën zijn toegezonden om in dien geest aan *Mehemed*-ali de ernstigste vertoogen te doen.

— De Oostenrijksche gezant heeft heden morgen depeches ontvangen, welker inhoud dadelijk aan de ministers van buitenlandsche zaken en marine is medegedeeld. Het gerucht dat reeds sints eenige dagen in omloop was, dat de admiraal *de Rigny* zelf naar Konstantinopel zoude vertrekken, en het bevel over het Fransch eskader op zich nemen, vindt meer en meer geloof. Volgens anderen zoude de luitenant-generaal *Bonnet* met eene buitengewone zending naar Alexandrien belast zijn.

— Het vertrek van den maarschalk *Maison* als gezant naar St. Petersburg, is, zoo men zegt, op den 14den dezer bepaald.

— De fondsen waren heden (12 *April*) genoteerd: de 5 pCt. kont. 100,90; op tijd 101,05; de 3 pCt. kont. 77; op tijd 77,20; Nap. rent. 90,95 kont.; 91,20 op tijd; Sp. perpet. kont. 72⅛; op tijd 72⅛; 3 pCt. 42⅝; Cortes (niet) genoteerd.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 12den April.

De senaat dezer stad heeft op den 9den dezer aan de wetgevende vergadering een uitvoerig verslag gedaan, over alle de omstandigheden, die het voorval van den 3den dezer hebben voorafgegaan of vergezeld. Het blijkt daaruit, dat het bestuur op den middag van denzelfden dag voor 't eerst door een naamloozen brief van het dringend gevaar werd onderrigt, en daarop onmiddellijk alle die voorzorgen heeft genomen, welke de pogingen der rustverstoorders hebben doen mislukken. Ofschoon de rust volkomen hersteld is, heeft men het voorzigtig geacht, om ook thans nog door verdubbeling der wachtposten en andere maatregelen dergelijke gebeurtenissen voor te komen. Voor zoo ver men zulks heeft kunnen nagaan, waren de meeste, die aan den aanslag deel heb-

ben genomen, vreemdelingen, doch is het evenwel gebleken, dat ook eenige ingezetenen van Frankfort zich aan deze hebben aangesloten.

— In den nacht van den 10den dezer heeft men ontdekt, dat eenige personen het kruidmagazijn trachtten te naderen, welke met geweld verdreven werden, waarna het bewaken van dit gebouw aan een bijzonder detachement is opgedragen.

— Te Weenen heeft men bijzondere berigten uit Alexandrien van den 13den der vorige maand ontvangen, welke bevestigen dat *Mehemed*-Ali de voorwaarden tusschen de Porte en den admiraal *Roussin* bedongen, heeft van de hand gewezen, er bijvoegende dat hij onmiddelijk een tweede eskader zijner vloot naar den Archipel had gezonden, en aan zijnen zoon last gegeven om voorwaarts te gaan.

— Volgens handelsbrieven uit Konstantinopel, waaraan de dagteekening echter niet wordt opgegeven, had de Sultan, bovenstaande weigering vernomen hebbende, *Mehemed*-Ali en *Ibrahim*-Bassa op nieuw voor rebellen verklaard, en had de Russische vloot op verzoek der Porte, zich in beweging gezet, zoo men zich vleide, om des noods te Alexandrien de vrede af te dwingen.

(*Augsburgsche Zeitung.*)

ENGELAND.

LONDEN, den 13den April.

Lord *Goderich* onlangs tot voorzitter van den raad benoemd, is door den koning tot de waardigheid van hertog van Ripon verheven. — De geruchten wegens eene aanstaande wijziging, die het ministerie zoude ondergaan, vinden meer en meer geloof, vooral nadat het bestuur bij onderscheidene verkiezingen van parlementsleden, de minderheid heeft bekomen, en eenige half ministerieele bladen, met name *de Courier*, openlijk beginnen te verklaren, dat noch het gouvernement, noch de hervormde vertegenwoordiging aan de natie die voorregten hebben gegeven, die men naar billijkheid verwachten kon.

— De Nederlandsche gezant is sints eenige dagen ligt ongesteld, en heeft de bezoeken van onderscheidene staatslieden onder anderen van de Prinses *Lieven* en *de Talleyrand* ontvangen.

— Het gouvernement heeft depeches uit Konstantinopel van den 20sten Maart ontvangen, wier inhoud, zoo men zegt, eene nabijzijnde schikking aankondigt. *Ibrahim*-bassa had van zijnen vader bevel gekregen, om niet verder voort te rukken en ten gevolge eener officiele kennisgeving deswegens, had de Russische gezant met voorkennis der Porte naar Odessa bevel gezonden, om geene troepen verder in te schepen. (De berigten uit Duitschland, zie hier boven, behelzen juist het tegendeel.

— Een vaartuig op den laatsten der vorige maand van Oporto vertrokken, heeft het berigt medegebragt, dat sedert den 24sten te voren niets belangrijks had plaats gehad, doch dat het gebrek aan levensbehoeften zich steeds ernstiger deed gevoelen.

— Ter beurze van gisteren waren genoteerd: de 3 pCt. geconsolideerden 87¾; de hollandsche integralen 46⅛.

Beurs-prijs der Effecten, te Amsterdam.

ZATURDAG, 13 April 1833.

					geb
NEDERLANDEN,	Werkelijke schuld, 2½ pCt.	*f* 45½	à	46	$45\frac{15}{16}$
	Uitgestelde schuld	–	à		
	Kansbiljetten	- 20	à	20¼	$20\frac{1}{16}$
	Amortisatie Syndicaat, 4½ pCt.	- 78	à	78½	78¼
	Idem idem., 3½ pCt.	- 65	à		
	Oorlogs-lasten 1830 à 5 pCt.	- 98	à		
	Vrijw. geldl. 1831 à 6 pCt.	- 101½	à		
	Nieuwe leen. 1832 à 5 pCt.	- 84¾	à	85½	85⅜
	Schatkistbiljetten, 6 pCt.	–	à		
	Handel-Maatschappij, 4½ pCt.	- 88¾	à	88⅞	
FRANKRIJK,	Inschr. op 't Grootboek 3 pCt.	- 77¼	à		
RUSLAND,	Bij *Hope en Comp.*, 5 pCt.	- 97½	à	97⅝	
	Bij dezelfde 1828, 5 pCt.	- 98⅝	à		
SPANJE,	Certific. Amst., 5 pCt.	- 65	à		
	Dezelfde 3 pCt.	- 42¾	à	43	42⅞
	Uitgestelde schuld	- 11¾	à	12	11⅞

* * Getrouwd:

A. A. VAN HEUSDEN,

Leeraar bij de Kon. Milit. Akademie,

en

MARGARETHA ELISABETH BECKMAN.

HAARLEM, 12 April 1833.

Dienende deze tot kennisgeving aan Familie en Vrienden.

* * Heden beviel allervoorspoedigst van eene welgeschapene DOCHTER, LAMPEROSA MOLL, hartelijk geliefde Echtgenoote van

Mr. A. C. H. BAKKER,

2e *Luit.* 3e *bat.* 1e *afd. Geld. Sch.*

BEEK BIJ NIJMEGEN, 13 April 1833.

Strekkende deze tevens tot communicatie aan Vrienden en Bekenden.

* * Heden overleed alhier tot onze diepste droefheid aan eene verval van krachten in den ouderdom van 75 jaren en 9 maanden, onze hartelijk geliefde Moeder ADRIANA JOSEPHA DAMS, Wed. van wijlen Mart. Corn. VAN DOOREN.

TILBURG, 7 April 1833.

Uit Naam van Broeders en Zusters,

F. VAN DOOREN.

* * Grand Hôtel DES BAINS DE LA ROSE à Borcette, près d'*Aix la Chapelle.*

Les Soeurs Stephanij ont l'honneur d'annoncer, qu'elles ont repris l'établissement de *l'Hôtel des Bains de la Rose*, tenu depuis la mort de leurs parens par leur beaufrère Mr. *Nause*, et qu'elles continueront à la gérer pour leur propre compte sous la raison de

SOEURS STEPHANIJ.

Elles aspirent à mériter la confiance et la bienveillance, dont cet établissement s'est trouvé honoré sous la direction de feu leurs parens et avec leur concours, au moins tous leurs efforts tendront à atteindre ce noble but.

Elles croient devoir faire remarquer aux personnes qui ne connoissent pas cet Hôtel qu'il est situé dans la partie la plus romantique de *Borcette* près de la Source, et de la promenade, rendez-vous des buveurs d'eau thermale, et qu'il est meublé tout à neuf.

Ce grand Hôtel offre des Logements en tout genre, des Bains, des Douches, des Bains de Vapeur et à l'Avantage, (qui lui est particulier,) d'offrir aux malades graves la facilité de prendre des Bains au Premier Étage.

* * Wij ondergeteekenden hebben de eer, onze geachte Begunstigers en het geëerd Publiek bekend te maken, dat wij aanstaande Woensdag den 17den April, ons Magazijn, in WOLLEN, KATOENEN, ZIJDESTOFFEN, MODES en meer andere Manufacturen, alhier zullen openen.

En daar wij, ten gevolge van bijzondere relatien, met het huis van den Heere A. SINKEL, van *Amsterdam*, zijn wij in staat UWl. altijd een ruim assortiment van al hetgene, wat dat vak nieuws oplevert te kunnen aanbieden, en wel tot de billijkste en gezette prijzen, *à kontant*, te leveren

's HERTOGENBOSCH, den 13den April 1833.

STAELENBERG LEMMERS & ENGELEN.

NB. *Het vervaardigen echter van* Modes, *blijft steeds op den ouden voet voortgaan.*

* * PIETER VAN GINNEKEN, openbaar Notaris residerende te *Teteringen*, als daartoe benoemd bij vonnis van de Regtbank van Eersten Aanleg te Breda, zal met inachtneming der formaliteiten bij de wet bepaald, voor zijne principale, op Woensdag den 24sten April 1833 provisioneel en veertien dagen daarna op Woensdag den 8sten Mei 1833 definitief, beide des namiddags ten 4 uren, ten Huize en Herberge van JOHANNIS AKKERMANS, in den *Engel* bij de kerk te *Teteringen* Publiek Verkoopen: de na te melden VASTE GOEDEREN, toebehoord hebbende aan PETRUS VERSCHUREN en PETRONELLA VAN DER SCHOOF, in leven echte lieden, gewoond hebbende en overleden te *Teteringen*, als:

1ste *Koop.* Een STEEDE, bestaande in eene Huizinge, Kamer, Stalling, Schuur en Bakhuis, met Hof, Boomgaard, Dries- en Zaailanden, te zamen groot 2 Bunders en 58 Roeden, staande en gelegen in *Steenbergen*, op het *Hoevensind* onder *Teteringen.*

In gebruik aan te vaarden, de ledige Landerijen 11 November en de Huisinge en verdere Gebouwen half Maart aanstaande.

2de *Koop.* Een perceel WEILAND en BOSCH, genaamd de *Weide*, groot 1 Bunder 29 Roeden, gelegen op den *Meerberg* onder *Teteringen.*

3de *Koop.* Een perceel ZAAILAND, groot 1 Bunder 29 Roeden, gelegen als voor.

4de *Koop.* Een perceel ZAAILAND, groot 1 Bunder en 19 Roeden, gelegen als voor, met nog een perceel HOOILAND, groot 1 Bunder 29 Roeden, gelegen in de polder *de Vugt* onder *Teteringen.*

5de *Koop.* Een perceel ZAAILAND, genaamd den *Biekock*, groot 1 Bunder en 10 Roeden, gelegen te *Hulten* onder *Gilze.*

Alle in gebruik aan te vaarden 11 November aanstaande.

Nadere onderrigting te bekomen ten Kantore van opgenoemden Notaris.

SCHOUWBURG TE BREDA.

Het Gezelschap Operisten van *Amsterdam*, onder Directie van J. H. DESSAUR, zal het genoegen hebben, in den Schouwburg alhier, te Vertoonen:

Dingsdag den 16den April 1833. Op vereerend verzoek DIE DIEBISCHE ELSTER, (*de Ekster en de Dienstmaagd*) groote en vermaarde geschiedkundige Opera in vier bedrijven, naar het Italiaansch, *La Gazza Ladra*, muzijk van den beroemden *Rossini.*

Wegens de uitgebreidheid dezer Opera, kan er geen Nastuk plaats hebben.

Te BREDA, bij BROESE en COMP, Boekdrukkers en Boekverkoopers.